Echa z konwencji – Chrzanów [2012]

Chrzanów (2 września 2012 r.)

„Ja jestem dobry pasterz” – Jan 10:11.

Te słowa, wypowiedziane kiedyś przez naszego Pana, posłużyły za motto konwencji w Chrzanowie.

Po raz kolejny, z łaski i przy pomocy Ojca Niebieskiego, mieliśmy możliwość zorganizować duchową społeczność.

Braterstwo przybyli licznie nie tylko z okolicznych zborów, ale i z tych oddalonych. Gościliśmy także Braterstwo z zagranicy. Pogoda również nam dopisała, co pozwoliło nam podczas przerw przenieść się na zewnątrz budynku i tam kontynuować nasze braterskie rozmowy.

Pierwszym wykładem ze Słowa Bożego podzielił się z nami br. Marek Sikora. Za podstawę rozważań przyjął słowa naszego Pana zapisane w Ew. Jana 10:11, które były mottem konwencji.

W wykładzie brat zwrócił uwagę, że tylko Pan Jezus mógł o sobie powiedzieć: „Ja jestem dobry pasterz”. Tylko On posiadał wszystkie pozytywne cechy dobrego dozorcy trzody Pańskiej. W wykładzie było wspomniane, że Pan Jezus był nie tylko dobrym pasterzem, ale też „wodą żywą” oraz „światłością świata”. Na zakończenie brat wspomniał o tym, że żyjemy w ostatecznych czasach i powinniśmy się chronić przed złymi pasterzami, „którzy trzodzie folgować nie będą”.

Drugim wykładem usłużył br. Piotr Mrzygłód, swoje rozważania zatytułował: „Dlaczego nie jestem charyzmatykiem”. Brat powołał się na kilka wersetów, jednak podstawą do wykładu były wersety z 1 Kor. 12:4-10, gdzie ap. Paweł wspomina o darach Ducha Św. W wykładzie brat zaznaczył różnicę pomiędzy mocą Bożą a darami Ducha Św., które przeminęły wraz z apostołami. Tylko apostołowie byli upoważnieni do udzielania darów Ducha Św. Na zakończenie wykładu brat odpowiedział na tematowe pytanie, stwierdzając, że nie jest charyzmatykiem, ponieważ nie został upoważniony do udzielania darów Ducha Św.

Trzeci wykład przedstawił br. Tadeusz Wójciak. Temat jego rozważania brzmiał: „Patrząc na Jezusa”. Brat powołał się na werset zawarty w liście ap. Pawła do Hebrajczyków 12:2 *„Patrząc na Jezusa sprawcę i dokończyciela wiary, który zamiast doznać należytej mu radości, wycierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę i usiadł na prawicy tronu Bożego”.* W wykładzie został zobrazowany cały plan Boży oraz zasługi naszego Pana względem nas, jak i całej ludzkości. Przedstawiono naszego Pana jako wodza, którego powinniśmy naśladować oraz być Mu wdzięczni za dzieło odkupienia oraz otwarcia „wąskiej drogi”.

Na koniec konwencji wysłuchaliśmy wykładu br. Stanisława Kuca zatytułowanego: „Dwa nakarmienia”. Brat oparł swoje rozważania na fragmencie z Ew. Mat. 15:32-39 mówiącym o cudzie nakarmienia czterech tysięcy. W wykładzie zostało wspomniane jedno z istotnych wydarzeń, jakie miało miejsce podczas pierwszego przyjścia naszego Pana, a mianowicie „cudowne rozmnożenie”. Nasz Pan dokonał dla ludu, który za Nim chodził, „dwóch nakarmień”. Po pierwsze dlatego, że rozmnożył chleb i ryby, a po drugie – bo karmił ich Słowem, mówiąc o sobie samym, że jest „chlebem żywota”.

Wzmocnieni Słowem Pańskim i społecznością braterską, zakończyliśmy konwencję wspólną modlitwą i pieśnią „Albowiem tak Bóg umiłował świat”.

Ozimiek Andrzej
R-
„Straż”